

Jak mám spát

Helena Vondráčková

Mám prý spát, hlavu na polštář,
noc mi dar ticha slíbí, pošle sen a sen je vlídný lhář.
Mám prý spát, se mnou vlastní stín,
ten mi tvář nepolíbí, nenaplní prázdný klín.

Jak mám spát, když věčně mi schází, nepřichází
ten, kdo by měl mě rád.
Jak mám spát, když nikdo mi ráno,
dobré ráno nepřijde přát.

Patnáctkrát už dočtla jsem stránku,
místo spánku musím se ptát a ptát
jak mám spát, když věčně mi schází
nepřichází kdo mě má rád.

Mám prý spát, což je ovšem kříž,
neboť on znenadání přišel sem,
jde ke mně blíž a blíž.
Mám prý spát. To je snadné říct,
když se on ke mně sklání, rozum ztrácím čím dál víc.

Jak mám spát, když vedle mne dýchá moje pýcha,
ten kdo teď má mě rád. Jak mám spát,
když on zčista jasna jitra krásná přišel mi přát.
Patnáctkrát dík jemu a vánku místo spánku
musím se ptát a ptát: jak mám spát,
když noc voní kvítím a když cítím, že mě má rád.